

У непрегледном мору текстова, ТВ емисија, полицијско-судских извјештаја у државама Екс-Ју простора, па и демократске Европе, инспирисаних, на нашу жалост, већ тако нормалном и уобичајеном темом организованог криминала у Црној Гори, један скорашњи новински наслов нас је, чак и овако огулале на сву ту домаћу криминалну атмосферу, посебно пренеразио и уплашио. Наиме, у једној озбиљној, нетаблоидној, србијанској дневној новини, антинационалистичког и грађанског свјетоназора, чија уређивачка политика никад није била против независности Црне Горе, а још мање љубоморна на „успјешне“ црногорске евроатлантске интеграције, освануо је језив, узнемирујући наслов: „Државни функционери на опрезу због плаћених убица из Црне Горе“!

Како су ствари отишле овако далеко? Како су достојанствени, слободољубиви, поштени Црногорци постали “талибани”, црна коб, ноћна мора околних народа, држава? Намјерно кажем Црногорци, а не један мали дио Црногораца, јер јавни дискурс увијек има тенденцију да поистовјећује читав народ са његовом политичко-идеолошком па и пословном “елитом”.

Нашу званичну политику и економско развојни концепт међународна јавност данас препознаје по готово слободном увозу психоактивних супстанци које су у Црној Гори добиле статус робе широке потрошње, попут шећера, брашна, кафе, јер се набављају и увозе искључиво у тонама, а доспијевају редовним прекоокеанским бродским линијама у већ проказану луку Бар. Замислите ту “несрећу”, да рецимо нисмо угасили “Југооцеанију- Котор”, и “потопили” оно мало бродова што смо имали – ни двије Јужне Америке нас не би могле снабдјети! Оно што посебно звучи алармантно јесу озбиљне индиције, да су такве набавке кредитно подржане новцем неких реномираних домаћих банака у чијој власничкој структури партиципирају наши водећи, владини политичари! Дакле, без претјеривања, још мање неког опозиционог злурадог, ускогрудог реваншизма, на Црну Гору данас се гледа као на неки криминално-терористички камп за обуку нарко дилера и плаћених убица, ескадрона смрти, који са наше територије крећу, па широм Балкана и свијета сију наркотику, страх и ужас. По обављеном послу враћају се у “сигурну кућу” гдје премијер, у маниру најбеспштедних бораца за људска права, не одричући их се наравно ни најмање, брани њихово право на презумпцију невиности. Да ли наслућујемо евентуалне мотиве обнове државности?

Као што каже овај нагрдни наслов из србијанских новина, функционери сусједних држава панично појачавају лично обезбјеђење, страхујући од црногорских бруталних егзекутора! Ово је сигурно Влатина стратегија за успостављање добрих односа са земљама у региону, што је и препорука бриселске бирократије?

Сва ова отужна, морбидна атмосфера ме подсјећа на ону познату причу из старог Рима, када су мајке умиривале несташну, недоказану дијецу која нису хтијела заспати на вријеме, на начин што су их препадале злим и опсним картагинским Ханибалом, који ће доћи по њих ако не оду одмах у кревет. Да ли смо ми Црногорци данас синоним за страшила, паклене трговце дроге, безосјећајне сурове убице од којих се плаше и страхују не дјеца, него и свемоћни државни функционери околних држава? Не карикирам, али, бојим се да јесмо! Ханибал ће још испасти романтични јунак. Страшно, каквом метеорском брзином се урушава сав тај величанствени историјски трактат једног поносног малог народа, грађен вјековима у муци и погибији, а све захваљујући здруженом раду једне недостојне групице “политичара” и криминалаца за које гласамо у огромној већини! “Ко ће нам показати што је добро”(из Давидових Псалма)?

Али, изађимо из патетичне наративности и измјеримо логику Ђукановићеве тезе, његовог одговора на ове, до сад најозбиљније и најтеже оптужбе. Црна Гора је изузетно успјешна у евроатлантским интеграцијама, као и у имплементацији демократских вриједности, -па све ове нападе на њу, као сигурну криминалну дестинацију, Ђукановић и чланови његових институција и администрације „одбацују са индигнацијом“ доживљавајући их као политички мотивисане, као израз љубоморе, зависти, камуфлиране хегемоније, уз незаобилазно (већ традиционално) помињање 1918-те... Претпоставимо, хипотетички, да је тачна ова премијерова премиса. Међутим, није нам објаснио, како то да је америчка ДЕА љубоморна, злонамјерна према нашем благостању? Од када Американци мрзе младу црногорску демократију, која је свјетла тачка (бијели прах) у мрачном региону? Да ли су аутори изванредног и популарног италијанског истраживачко-документарног филма, који се емитовао на РАИ 3 и РТС-у, острашћени потомци, већ давно покојних, посланика подгоричке Скупштине из 18-те? Да нису мрзни Коштуница и Матија Бећковић власници и уредници “Б-92” и “Блица”?

На крају, да ли и Јадранка Косор вијешто крије да је “теразијска Црногорка”?